

van de Bibliotheek
Inspectie Infantie
nummer *Quo.*

N
31

IV.1.7
1

N.J.V.

V. A. 42, -35-

342

G.S.-Dir. Inf.
Bureau
Regl. Verzameling

EIGENOM VAN
BIBLIOTHEEK No. 27 No. V-31

Stichting
Historische Verzameling
Cavalerie

Wat ieder van het
Jachtrijden achter de honden
weten moet

Uitgegeven door het Bestuur van de
Kon. Nederlandsche Jachtvereniging

HIERBIJ BEHOORT EEN JAARLIJKS UITGE-
GEVEN LOS BIJVOEGSEL, MET SPECIALE
GEGEVENS VOOR LEDEN DER K. N. J. V.

WAT IEDER VAN HET JACHT- RIJDEN ACHTER DE HONDEN WETEN MOET.

DE SLIPJACHTEN.

In Nederland worden uitsluitend *slipjachten* ge-
reden. Zij zijn eene imitatie van de vossejachten
en wel speciaal zooals deze in Engeland gehou-
den worden.

Bij de vossejacht wordt door de honden (de meute) de vos uit zijn schuilplaats gejaagd. Meestal houdt deze zich tegen den morgen op in dicht begroeide boschperceelen (coverts). Hieruit gejaagd neemt de vos de vlucht en tracht op allerlei wijzen de honden het spoor bijster te doen worden. De honden volgen op den reuk het spoor, dat de vos nalaat. Is de vos ten slotte door de honden gegrepen en gedood (kill) dan ontnemt de huntsman hem kop (mask) en staart (brush), welke aan vooraanstaande personen uit het jachtveld ter herinnering worden aangeboden. Voor de ruiters is het de kunst bij de honden te blijven en de kill mede te maken.

Voor de slipjachten wordt het spoor van den vos (scent) nagemaakt door het vóór de jacht

sleepen van een bos stroo uit een vossenhok door het terrein. De slip kan onderbroken worden evenals zulks bij jacht geschiedt, wanneer de honden het spoor bijster zijn (check). Aan het eindpunt worden de honden beloond met een stuk vleesch. Slipjachten geven het groote voordeel, dat geen dier gejaagd en gedood wordt, terwijl de jagermeester te voren de terreinen kan uitkiezen, waar hij jagen wil en de hindernissen kan vaststellen in verband met de geoefendheid der deelnemers.

DE JAGERMEESTER.

De *Jagermeester* (Master of the hounds) is leider van de jacht en moet door ieder als de hoogste en eenige autoriteit in het jachtveld beschouwd worden. Zijne aanwijzingen moeten stipt opgevolgd worden.

Geen jacht kan goed slagen, wanneer wanorde heerscht, de leiding bemoeilijkt wordt en men zich niet houdt aan de jachtwetten. Daarom vertrouwt de Vereeniging aan één deskundig persoon de leiding toe. Deze is verantwoordelijk voor de jachten en voor de honden aan de Vereeniging en kan deze verantwoordelijkheid slechts dragen, wanneer zijn wil in het jachtveld wet is. De Engelschman zegt, dat Gij den Master in het jachtveld als Uw *gastheer* moet beschouwen, ook al zijt Gij jaren bestuurslid of betaalt Gij meer dan de andere leden!

In Engeland laat de Master als regel de directe leiding van de honden over aan den *Huntsman*. Dit is een gesalarieerd persoon. Hij wordt in zijn taak bijgestaan door een of meer „Whippers-in”. Bij de K.N.J.V. jaagt de Jagermeester zelf en vervult dus tevens de taak van huntsman. Als whippers-in fungeeren bij onze jachten één of meer heerrijders en een gesalarieerd persoon, de Engelschman Tom Champion.

DE HULPJAGERMEESTER

is bij de K.N.J.V. de plaatsvervanger van den jagermeester; hij verlicht de taak van den master bij het uitzoeken van parcoursen, enz. Bij de jachten fungeert hij als whipper-in.

DE KENNELHUNTSMAN

is een gesalarieerd persoon in dienst der K.N.J.V. Hij woont in de kennels en is — onder leiding van den Jagermeester — belast met het onderhoud der honden en van het kennelgebouw. Bij de jachten fungeert hij als whipper-in.

DE FIELD-MASTER.

Wanneer de Jagermeester zelf zijne honden jaagt, is het gewenscht één der leden te verzoeken de

ieiding van het veld op zich te nemen. Dit is de Field-master. Zijne aanwijzingen moeten worden beschouwd als te zijn gegeven namens den Master en behooren dus opgevolgd te worden. De Field-master rijdt recht achter den Master en dus achter de honden. Ruiters, die door terreinsomstandigheden gedwongen zijn ook recht achter de honden te rijden, moeten *achter* den Field-master blijven en mogen hem in geen geval voorbij rijden.

KLEEDING.

Het costuum der K.N.J.V. bestaat uit een roode rijjas met zilvergrijze kraag, witte das en rijbroek, zwarte laarzen met bruine kappen. Alléén de Jagermeester en zijne helpers, en de oud-jagermeesters dragen de jachtpet, alle andere leden den hoogen hoed.

Officieren dragen als regel zwart uniform.

Het dragen van het costuum is geen verplichting, trouwens de leden worden geheel vrijgelaten om zich te kleeden, zooals zij wenschen. Het verschijnen bij de jacht in pull-over of jachtvest getuigt van weinig differentie tegenover den Master en de Vereeniging en wordt dan ook ongaarne gezien. Bij oefenjachten, dat zijn de drie morgenjachten, die in de maand September gereden worden, is het gebruik in gewoon rijcostuum, dus niet in het rood, te verschijnen.

DE MEET.

Onder dit woord wordt verstaan het bijeenkomen van de deelnemers aan een jacht. Uur en plaats van iedere meet worden tijdig aangegeven in het orgaan der Vereeniging.

Men zorge vóór het aangegeven uur aanwezig te zijn, want de Master begint op dit uur zijn jacht en . . . een gastheer laat men niet wachten.

Het is gebruik aan de meet zijne opwachting te maken bij den jagermeester.

Angstvallig wake men er voor, de honden niet te hinderen. Men doet het beste, steeds het hoofd van zijn paard in de richting van de honden te houden, want . . . weinig paarden slaan met de voorbeenen.

Het is zeer gewenscht een jachtzweep mede te nemen, want hiermede kan men een nieuwsgierigen hond, die te dicht bij de achterbeenen van Uw paard komt, verdrijven. Men denke er om, dat paarden die nooit slaan, zulks plotseling doen, wanneer honden zich onverwachts bij de achterbeenen wagen. De honden zijn gewend om zich voortdurend te bewegen om de paarden van het jachtpersoneel, die er aan gewend zijn en nooit slaan; het is niet te verwonderen, dat zij dikwijls een gevaarlijk vertrouwen tegenover andere paarden vertoonen.

Maak steeds ruim baan voor de meute, wanneer zij U passeeren moet.

Wanneer Uw paard wel eens slaat, moogt Gij

niet aan de meet komen, zonder aan den staart een roode strik vastgemaakt te hebben.

UW PAARD.

Zorg aan de meet te komen met een goed paard, voorzien van een behoorlijk harnachement. Zorg voor Uw paard, want hiermede verdubbelt Gij zijne waarde. Een goed paard is de eerste eisch voor een aangename jacht.

DOEL VAN DE JACHT.

Doel van de jacht is aan de kill te komen met de honden in zicht.

Om dit te bereiken moet Gij:

1°. Voortdurend de honden in het oog houden. Wanneer een dicht bosch U zulks belet Uw richting bepalen naar hun geluid.

2°. Hindernissen springen, wanneer dit U vlugger bij het doel brengt en *niet* springen, wanneer zulks U dit voordeel niet brengt.

3°. Uw paard sparen, wanneer Gij kunt; teneinde alles van hem te kunnen vragen, wanneer de uiterste snelheid vereischt is.

UW PLAATS IN HET JACHTVELD.

Op open terreinen op de vleugels en nimmer in het spoor der honden. Wanneer de honden

verkeerd zijn, zoudt Gij hen onmogelijk maken het oude goede spoor weder terug te vinden. Men houde steeds zoodanigen afstand van iederen hond, dat deze niet door de paarden wordt afgeleid of beangstigd.

Wanneer het terrein U dwingt recht achter de honden te rijden, hetgeen in ons land helaas maar al te veel voorkomt, dan moet Gij achter den Fieldmaster blijven.

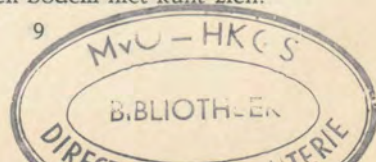
HINDERNISSEN.

Wanneer Gij een beginnend ruiter zijt of een paard berijdt, dat nog niet zeker springt, dan laat Gij aan betere ruiters en paarden den voorrang om het eerst de hindernissen te nemen.

Zijt Gij daarentegen een goed ruiter op een goed paard en Gij ziet, dat ieder op dezelfde plaats springt, dan zijt Gij verplicht een tweede plaats uit te zoeken, waar gesprongen kan worden.

Wanneer Gij op een hek aanrijdt, houdt dan vóór de hindernis even Uw paard in om hem wat te verzamelen. Spring bij voorkeur op de laagste, maar vast uitziende gedeelten, het paard kan dan beter zijn sprong berekenen.

Wanneer Gij op een sloot aanrijdt, blijft dan in snellen gang. Let op de honden; als zij over de sloot springen, kan Uw paard het ook; zwemmen zij, dan is het gewenscht U te overtuigen of waden beter dan springen is. Waadt niet door een sloot, waarvan Gij den bodem niet kunt zien.

Weigeren is voor een jachtpaard niet zoo'n erge fout, als slordig springen. Het eerste brengt U slechts oponthoud, het tweede een val, mogelijk met verlies van Uw paard, en beëindigt Uw jacht. Bij alle hindernissen is noodzakelijk, steeds recht-uit te rijden en te springen. Scheef springen is gevaarlijk voor de andere deelnemers.

Weigert Uw paard, dan moet Gij zorgen, uit den weg te gaan, om andere ruiters niet te hinderen.

Wanneer Gij voor een smalle hindernis komt, die door de ruiters één voor één gesprongen moet worden en er moet op elkaar gewacht worden, dan gaat men in de file staan en wacht zijn beurt af. Degeen, die het eerst bij het hek was, heeft den voorrang.

VERSCHILLENDE TERREINEN.

Op de *heide* rijde men steeds met flinke tusschen-ruimten; komt men voor een gat, dan moet men tijdig op zij kunnen gaan. Men vermijde lage gedeelten, die dikwijls moerassig zijn en hooge zandige ruggen, waar men dikwijls konijnenpijpen vindt.

In *duinterrein* is het meestal noodig de hooge punten te beklimmen, om de honden in het oog te houden; anders is men ze onmiddellijk kwijt.

Bosschen onttrekken de honden aan het gezicht; het is daarom toegestaan iets dichtcr op de meute te rijden. Smalle bosschen steke men over in den

snelsten galop en men wachte aan de andere zijde af, waar de honden uitkomen.

Weilanden. Zoek de hooge gedeelten; let op de kleur van het gras. Na eenige oefening kunt Gij reeds van verre zien, welke perceelen slecht zijn. *Kreupelhout*. Zoo spoedig mogelijk een pad zoeken; niets houdt U zóó op en brengt U zoo uit den koers als kreupelhout.

Vermijdt steeds *jonge aanplant* en *bezaaid land*.

Bij *akkers* zijn de randen nog het best. Een voor, waar water in staat, heeft een harden bodem.

BESLAG.

Wij bevelen U aan:

Voorijzers: goed passend, niet te ruim ijzer met niet te lange takken.

Achterijzers: klapijzers, met vaste stompe kalkoefnen.

HARNACHEMENT.

Kunt Gij met één trens en één teugel Uw paard rijden, neem dan niet meer mee. Zorg echter dat de teugel sterk is en met rubber bedekt.

Een voortuig aan het zadel biedt veel voordeelen bij hellingen, op- en afstijgen en bij het verliezen van den zit. Liever een greep naar het voortuig, dan een ruk in den mond van het paard!

Neem groote ruime stijgbeugels. Dit voorkomt het blijven hangen na een val.

Doe Uw paard pijpkousjes of bandages aan om de pezen te beschermen.

Zorg een deken bij de hand te hebben om Uw paard aan de kill op te leggen.

UWE VERPLICHTINGEN TEGENOVER ANDEREN.

Wanneer iemand nabij U valt, is het Uw plicht U te overtuigen, of Uw hulp vereischt is. Het is niet noodig dat meer dan twee personen hulp verleen; is voldoende hulp daar, dan kunt Gij doorrijden.

De Master en zijne helpers mogen onder geen beding hulp verleen, dit is de taak van de deelnemers.

Het is de plicht van de jongeren om in de eerste plaats hulp aan te bieden en daardoor aan de ouderen gelegenheid te geven de jacht niet te missen. Ook is het gebruik deelnemers, die van andere plaatsen komen, den voorrang te laten. Bemerk Gij dus, dat een oudere of een ruiter uit een andere plaats een gevallen deelnemer helpt, dan is het Uw plicht hem af te lossen.

Overigens bestaat in het jachtveld geen voorrang. Nòch bestuursleden, nòch inschrijvers van hooge bijdragen hebben eenig meerder recht op een betere plaats.

Gij zijt echter verplicht den Master en zijne hel-

pers overal de eerste plaats te geven; ieder behoort voor hen hekken open te maken of hun paard vast te houden, wanneer dit noodig is. Zij toch moeten al hun aandacht aan de jacht kunnen geven.

Spreek gedurende de jacht niet met den Jagermeester of met de whippers-in, dit leidt hen af. Bepaal U aan de meet tot een korte begroeting; wanneer toch het jachtpersoneel in gesprek is, kijkt niemand naar de honden om.

Vraag nooit aan den Huntsman om Uw paard vast te houden, ook niet na de jacht.

Voorts is Uw plicht tegenover Master en andere deelnemers, om niet luid te critiseeren of te mopperen.

Loslopende paarden moeten opgevangen worden en naar den eigenaar teruggebracht. Dit is in de eerste plaats het werk van de jongeren. Wanneer zij een oudere met een handpaard zien, behooren zij dit over te nemen.

Wanneer iemand gevallen is en onder zijn paard ligt en gevaar loopt een slag te krijgen, leg dan een zadel over zijn hoofd.

ZORG VOOR DE HONDEN.

Nooit mag een der honden door Uw paard gevaar lopen. Gij zijt daarvoor persoonlijk verantwoordelijk. Het is dus onverantwoordelijk over

een sloot te springen, zolang een hond op dezelfde plaats den overkant tracht te bereiken.

ZORG VOOR DE TERREINEN.

Ieder is verplicht mede te werken, opdat de terreinen niet geschaad worden door de jacht. Spring dus geen hindernissen, die niet tot de jacht behooren. Rijdt niet door jonge dennen of bezaaid land.

Neem steeds wat los kleingeld mede, om een man, die een hek voor U openhoudt of Uw paard vasthoudt, te beloonen. Op deze wijze behoudt de jacht de sympathie der grondeigenaars.

Rijdt niet dwars door een kudde schapen; de eigenaar neemt U dit kwalijk.

Werp geen papieren weg en vooral geen brandende sigaretten.

Men bedenke wel dat het jachtrijden alleen beoefend kan worden dank zij de welwillendheid der landeigenaars en dat wij ten allen tijde onze dankbaarheid moeten toonen.

NA DE JACHT.

Zorg voor Uw paard is eerste vereischte.

Is een ijzer verloren, ga dan in stap langs een zachten weg terug.

Wanneer op koude dagen Uw paard aan de hand

teruggeleid wordt, leg het dan een deken op. Berijdt Gij Uw paard op den terugweg, blijf dan niet te lang stappen, maar houdt Uw paard warm in een zeer rustig drafje. Te sterke afkoeling kan nadeelig zijn.

Voer Uw paard bij thuiskomst warme slobber (meel en zemelen); gewenscht is deze eenige uren te voren te laten klaar maken en te doen broeien in een hooikist.

UW PERSONEEL.

Ook Uw personeel moet op de hoogte gebracht worden van de regels der jacht. Zij toch staan met Uw paard aan de hand bij meet en kill of moeten Uw auto daarheen geleiden en zouden in onwetendheid handelingen doen, die gevaar voor de honden kunnen opleveren.

Door hen in te lichten, bevordert Gij tevens hun belangstelling voor de jacht, die aan de zorg voor Uw paard ten goede zal komen.

BEZOEK AAN DE KENNELS.

Neem geen honden mede en vergeet niet Uw naam in het bezoekersboek te schrijven.

Het is gewoonte van nieuwe bezoekers een kleinigheid aan den kennelhuntsman te geven.

JACHTRITTEN ZONDER HONDEN.

De plaats van de honden wordt door een ruiter ingenomen, terwijl het veld dikwijls geleid wordt door een fieldmaster. Het is een nabootsing van een jacht achter de honden. Bij deze jachten moet men steeds achter den jagermeester of fieldmaster blijven.

